

VALDIBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdibas Vēstnesi“:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls 22,—	(saņemot ekspedīcijā) par Ls 14,—
1/2 gadu 12,—	gadu 18,—
3 mēn. 6,—	1/2 gadu 10,—
1 mēn. 2,—	3 mēn. 5,—
Piesūtīt pa postu un pie atkalpardevējiem 13	Par "atsevišķu numuru 10

Latvijas valdibas

Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:

Rīga, pili 2. ist. Tālrunis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:

Rīga, pili 1. ist. Tālrunis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

- a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienlejīgām rindām Ls 4,—
- par katru tālāku rindāmu 15
- b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienlejīgu rindāmu 20
- c) no privātiem par katru vienl. rindāmu (par obligāt. sludin.) 25
- d) par dokumentu pazaudešanu no katras personas 80

192. N

Pirmdien, 1935. g. 26. augustā

Astonpadsmitais gads

Pārgrožījumi noteikumos par iekšzemes pasēm.
Iekšlietu ministr. rikojuši par „Sevodja Večerom“ un „Limbažu Vēstnesa“ sodīšanu.
Iekšlietu ministr. lēmumi par: 1) Jaunatnes kultūras attīstības veicin. biedr.,
2) Valkas skolotāju arodnieciskās biedr., 3) Latvijas pareizticīgo atturības biedr. un 4) Pretalkohola biedrības „Klints“ likvidēšanu.
Senāta Civilā Icasācījas departamenta 1935. g. 1. pusgada spriedumi. (Pielikumā.)

Pārgrožījumi noteikumos par iekšzemes pasēm.

Noteikumos par iekšzemes pasēm (Lik. kr. 1927. g. 70) izdarīt šādus pārgrožījumus.
2. pantā svītrot vārdus: „attiecības pret kaļaklausību“.
6. panta pēdējo teikumu izteikt tā:
„Iekšlietu ministrs nosaka, kam jārūpējas par pasu izdošanu personām līdz pilnu 18 gadu vecuma sasniegšanai un tiem pilsoniem, kuji paši nav spējīgi par to gādāt.“

Rīga, 1935. g. 22. augustā.

Ministru prezidents K. Ulmanis.
Iekšlietu ministrs V. Gulbis.

Valdibas rikojuši un pavēles.

Rikojuši.

Pamatoties uz noteikumu par kaja stāvokli 17. panta a un b punktu, uzlieku laikrakstam „Sevodja Večerom“ vienreizēju naudas sodu Ls 50,— par neatļautu ziņu publicēšanu.

Rīga, 1935. g. 21. augustā.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.

Administratīvā departamenta direktors Anšmits.

Rikojuši.

Pamatoties uz noteikumu par kaja stāvokli 17. panta a un b punktu, uzlieku laikrakstam „Limbažu Vēstnesis“, vienreizēju naudas sodu Ls 20,— par neatļautu ziņu publicēšanu.

Rīga, 1935. g. 21. augustā. 169893.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.

Administratīvā departamenta direktors Anšmits.

594. lēmums.

1935. g. 23. augustā, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), lieku priekšā likvidēties Pretalkohola biedrībai „Klints“.

Biedrība jālikvidē biedrības valdei 3 mēnešu laikā.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.

Administratīvā departamenta direktors Anšmits.

595. lēmums.

1935. g. 23. augustā, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), lieku priekšā likvidēties Valkas skolotāju arodnieciskai biedrībai.

Biedrība jālikvidē biedrības valdei 3 mēnešu laikā.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.

Administratīvā departamenta direktors Anšmits.

596. lēmums.

1935. g. 23. augustā, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma

stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), lieku priekšā likvidēties Latvijas pareizticīgo atturības biedrībai.

Biedrība jālikvidē biedrības valdei 3 mēnešu laikā.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.

Administratīvā departamenta direktors Anšmits.

597. lēmums.

1935. g. 23. augustā, saskaņā ar papildinājumu likumā par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā („Vald. Vēstn.“ 1934. g. 163. num.), lieku priekšā likvidēties Pretalkohola biedrībai „Klints“.

Biedrība jālikvidē biedrības valdei 3 mēnešu laikā.

Iekšlietu ministra b. A. Bērziņš.

Administratīvā departamenta direktors Anšmits.

Valdibas iestāžu paziņojumi.

Iekšlietu ministrijas Pašvaldības departaments

paziņo, ka iekšlietu ministrs ar š. g. 20. augusta rezolūciju, pamatojoties uz 1922. g. 14. jūlija likuma (Lik. kr. 136) 14. p. 2. daļu, atļāvis apvienot vienā nosaukumā Daugavpils apr. Vīpes pagastā esošo nekustamo mantu — Skaistu muižas neatavināmo daļu „Terezpole“, dodot tai nosaukumu „Pumpuri“.

Rīga, 1935. g. 23. augustā. 105397.

Pašvaldības departamenta direktora v.i.

G. Caucis.

Lauku nodajas vadītāja v.

16492 J. Cebuls.

Iekšlietu ministrijas Pašvaldības departaments

paziņo, ka iekšlietu ministrs ar š. g. 13. augusta rezolūciju, pamatojoties uz 1922. g. 14. jūlija likuma (Lik. kr. 136) 14. p. 2. daļu, atļāvis apvienot vienā nosaukumā Daugavpils apr. Vīpes pagastā esošo nekustamo mantu „Bugovskoja“ ūdensdzirnavas un zemesgabalu „Mārsne“, dodot tai nosaukumu „Līču ūdensdzirnavas“.

Rīga, 1935. g. 23. augustā. 105404.

Pašvaldības departamenta direktora v.i.

G. Caucis.

Lauku nodajas vadītāja v.

16493 J. Cebuls.

Izglītības ministra prof. A. Tenteļa runa par tautu un valsti.

Svētdien, 25. augustā, Jaunpiebalgā saņotos 4. Piebalgas novada dziesmu svētkos, kuros piedalījās 9 koji ar apm. 300 dziedātājiem, ieradās arī izglītības ministrs prof. A. Tentelis, kas, dziesmu svētkus atklājot, šādi uzrunāja sapulcējušos:

„Latvietis un dziesma — vai mēs varam vienu bez otra maz iedomāties? Latvietis vienmēr un visur ir raudzījis savas jūtas dziesmā izteikt. Nav bijis tautas dzīvē laikmeta, kad latvietis nebūtu dziedājis. Tautas dziesma saka: „Dziedot dzimu, dziedot augu, dziedot mūžu nodzīvo.“ Latviešu dziesma skanēja gaviju piņa, kad viņa krūts priekā pārplūda; viņa dziesma skanēja droši, kad viņa pienākums to sauca; viņa dziesma skanēja draiskulīgi, kad viņš novēroja kaut ko smieklu vērtu; viņa dziesma skanēja asi, kā šķēpa dūriens, kad viņš bija spiests izteikt sašutumu par pārēstībām; viņa dziesma raudāja par visu apspiesto, it īpaši par bāru likteni; viņa dziesma skanēja ari darba ritmā, skanēja ari „bez saulītes vakarā“. Arī šodien mēs esam pulcējušies, lai dziedātu un dziesmu klausītos.

Šīs dienas dziesmas skanēs varenā sašķāpā un atradis ari saskaņu mūsu sirdis. Kāpēc? Šīs dienas gavilējošā dziesma skanē no brīvas krūts. Tā zina, ka mēs esam brīvi, brīva ir mūsu tauta un mūsu valsts. Krietnu spēju padumam — labiem darbiem tagad nav liktās robežas. Katrā darbā un gribas sasniegumu atzīst un vērtē pēc tā nepelna. Katrā klausītā sirdi atskan ari tas, ka mūsu tauta ir brīva. Ilgus gadus viņas brīvību ierobežoja sveši jaudis. Nenokārsum vairs savas galvas: mēs tācu esam uzvarējuši katru nebrīvību. Mums pieder tagadne, un mums pieder nākotne. Tikai prasīsim, kā gan tas nāca, ka mūsu tauta reiz zaudēja savu brīvību? Mūsu tauta senatnē, bez šaubām, ir bijusi vienota un sekmiņi cīnījusies pret saviem ienaidniekiem. Tas bija toreiz, kad latvieši cēla savus pilskalnus, darināja apbrinojamas rotas, auda savas brīnišķas vilaines, bet 12. un 13. gadusintēni latvieši jau bija saskaitīti, un vāci sāka kurināt naidi starp latvieti un latvieti, kamēr 13. gadusintēna beigās visi latviešu novadi bija uzsveikti. Ja tikai viens novads vien būtu apvienojies vienā vadībā, piemēram, Zemgale, tad droši vien vācieši nebūtu varējuši to uzsveikt. Šīs vēstures liecības mums teic, lai neļaujamies šķelties, lai tautas intereses stādām augstāk par savām mazām interesēm. Kamēr manā tauta ir brīva, ari es būšu brīvs; kamēr manai tautai labi klāsies, būs labi ari man; ja manā tauta kritis verdzībā, vergs būšu ari es.

Un tālāk latvieša dziesma gavilē: manā valsts ir brīva. Mēs esam tai laimīgajā stāvoklī, ka mūsu tautas robežas sedz mūsu valsts robežas, lai gan ari mums ir savi pārrobežas tautas brāji, par kuriem ari mums jāgādā, lai tie

mūsu tautai nepazustu. Ne par velti mūsu vadonis K. Ulmanis aicina mūs visus valsts darbā. Viņš mums ari norāda ceļu, kas izteiks vienā teikumā: Katrs savā darbā, bet visi valsts darbā. Tas nozīmē, ka katras darbs, ar nopietnību no visas sīrds darits, ir valsts darbs, kas ceļ valsti. Nekad neaizmirsim, ka mēs visi kopā esam mūsu valsts. Ārpus mums nav nekādas valsts. Kādi mēs esam, tāda ir mūsu valsts. Mūsu intereses ir valsts intereses, un valsts intereses lai vienmēr ir ari mūsu intereses. Esmu brīnījs, ka ir bijuši jaudis, kas nostājās it kā malā un teica: lai valsts gādā. Ja visi gribēs būt apgādājami, kas tad viņus apgādās.

Valsts organizācija ir pilsoņiem augstākais labums, bet komūnisti, nacionālsociālisti un sociālisti apgalvo, ka partija ir augstākais. Viņi nemaz neapdomā, ka partija ir tikai zināmu interesu aizstāve. Partija pēc savas dabas ir vienpusīga. Viņa redz tikai savu locekļu intereses, un visu pavalstnieku intereses netiek pienācīgi apgādātas. Tāpēc partija nevar būt augstākā par valsti. Valsts vara dod mums ari drošību un iespēju mierīgi strādāt un gādāt par savu nākotni, par saviem bērniem. Katrs kultūras darbs ir darbs nākotnei, un tādus darbus darit jaunums tikai tiesiska valsts, kas katram darbiniekam nodrošina viņa darba augļus.

Vai lai latvieša dziesmā neskan gaviles par mūsu valsti, kuījai brīvību deva mūsu tautas dēli? Vai lai dziesmā neskan gaviles, ka mūsu vadoni brīvības cīnās atkā uzņēmās vadību? Mums ir laimējies, ka mūsu valsts šūpuja kārēji ir ari mūsu valsts glābēji. Grūti atrast vēl citus, kam latviešu tautas intereses tā būtu pie sīrds pieaugušas, kā mūsu tautas vadopiem — Ministru prezidentam Dz. K. Ulmanim un gen. J. Balodim. Vai bez viņiem būtu iedomājams straujais dzives uzlabojums, ko mēs novērojām visās malās? Viss iet uz priekšu, uz augšu. Nav nozares mūsu dzīvē, kas nebūtu uz priekšu gājusi, izņemot partijas ar viņu nāudu un neieictību. Mēs nevarām prasīt, lai viss jau būtu saņēdzis savu pilni. To tik īšā laikā nekāda vara nevar paspēt. Mēs paši vēl netiekam līdz. Vēl dažā labā vecais rāgs vēl stiprs, un dažā labā vēl negrib pielikt roku pie valsts darba. Aizmirsīsim veco nāudu, sekosim vadotu aicinājumam. Gādāsim, lai mūsos mājo sabiedrīks gars, ka mēs neaizmirstam ari citus līdzcilvēkus. It īpaši skolotājus, mūsu kultūras pamata līcējus, uzaicinu ar visiem spēkiem mesties tautas vienības darbā, ieaudzināt nevien savos audz

Paziņojums.

Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības departamenta kultūrtechniskā daļa paziņo, ka „Valdības Vēstne” 1932. g. 269. num. ievietotais Siljānu pagasta meliorācijas sabiedrības „Markovo” novadgrāvju darbu dalībnieku saraksts, pēc dalībnieku pārmaiņām atcelts un atvietots ar sekojošo:

Nr. pēc kārtas	Dalībnieka vārds un uzvārds	Dalībnieka īpašumu tiesību apzīmējums	Dīlībniekam piederošo vai viņa lietošanā eso o māju nosaukums	Māju Nr.		Kādā pagastā atrodas mājas un pie kādas agrākās muižas piederēja	Darbu izmaksas pēc projekta, no kuras aprēķina dalībnieku balsu skaitu Ls	Dalībnieku balsu skaits, saskaitā ar mel. sab. statūtiem	Piezīmes
				pēc mērniecības plāniem	pēc zemes grāmatu reģistra				
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
1.	Samuils Zachara d. Vinogradovs	Ipašnieks	Špaku sādžas viens.	39	24808	Siljānu pagastā	277,—	5	Šini dalībnieku sarakstā uzrādītās darbu izmaksas summas uzskatāmas par pamatu dalībnieku maksājumu noteikšanai un nokartošanai kā pie darbu pirmreizējās izvešanas, tā arī pie izvesto darbu kārtībā uzturēšanas turpmāk, nepemot vērā darbu faktisko izmaksu, kura var būt mazāka vai lielāka.
2.	Androvs Foma d. Ribakovs	"	" "	37	10089	" "	581,—	11	
3.	Spiridons Ivana d. Kudrjašovs	"	" "	38	10086	" "	140,—	2	
4.	Mirusā Evdokima Trofima d. Trofimova	Mant. masa	" "	32	10088	" "	83,—	1	
5.	1) Jevstafija Aleksandra d. Beļajevs, 2) Timofejs Aleksandra d. Beļajevs, 3) Melanija Aleksandra m. Beļajevs, 4) Zinovija Zachara m. Beļajevs.	Ipašnieki	" "	33	24804	" "	21,—	1	
6.	Archips Stepana d. Beļajevs	Ipašnieks	" "	29	24801	" "	63,—	1	
7.	Stepanida Maksima m. Makarovs, Agaps Ilja d. Makarovs, Arsenijs Ilja d. Makarovs, Anna Ilja m. Makarovs un Minadora Ilja m. Makarovs	Ipašnieki	" "	30, 30a	24802	" "	133,—	2	
8.	Jānis Jemeljanava d. Volosovs un Stepanida Michaila m. Volosovs	"	" "	26	24798	" "	300,—	6	
9.	Anna Pavla m. Špakovska, Jonis Pavla d. Špaks un Anna Andreja m. Špakovska	Ipašniece	" "	16	24790	" "	31,—	1	
10.	Irina Trofima m. Špakova	"	" "	15	10090	" "	7,—	1	
11.	Marija Ludvika m. Špaks, Ignats Antona d. Špaks, Stansislavs Antona d. Špaks, Jēzups Antona d. Špaks, Donats Antona d. Špaks, Antons Antona d. Špaks, Leonādijs Antona m. Špaks un Aleksandrina Antonam. Špaks	Ipašnieki	" "	14	24789	" "	25,—	1	
12.	Ignats Ivana d. Žukovs	Ipašnieks	" "	10	24785	" "	71,—	1	
13.	Varsonofijus Ivana d. Kudrjašovs	"	" "	5	10085	" "	261,—	5	
14.	Agafija Trifonovs	Ieguvēja	" "	88F	—	Preiļu pagasta Gajmuižas muiž.	73,—	1	
15.	Praskoveja Vinogradova un Teodosija Vinogradovs	Ieguvēji	" "	89F	—	" "	42,—	1	
16.	Samuils Vinogradovs	Ieguvējs	" "	91F	—	" "	52,—	1	
17.	Kalina (Kajiniks) Poliekta d. Radionovs	Ipašnieks	(Artjomavkas zast.) Artjomavkas folv.	—	20638	Siljānu pagastā	249,—	4	
18.	Mitrofans Pētera d. Feodorovs	"	Markovas sādž. viens.	15	21259	" "	400,—	8	
19.	Spiridons Pētera d. Skrobovs	"	" "	16	21260	" "	779,—	15	
20.	Nāums Pētera d. Skrobovs	"	" "	17	21261	" "	199,—	3	
21.	Karps Andreja d. Lisica	"	" "	25	21269	" "	78,—	1	

Rīgā, 1935. g. 22. augustā.

Zemes ierīcības departamenta kultūrtechniskās dajas vadītājs A. Kupfers.

Vec. sev. uzd. ierēdnis T. Erlachs.

Krāslavas 1. iec. miertiesniss, saskaņā ar savu 1935. g. 16. augusta lēmumu un Krim. prot. lik. 71. p., mēktē pēc Sodu lik. 546. p. 4. d. apsūdzēto Alībiu Starījavu d. Moiseju. Apsūdzētais Moisejs ir Latvijas pavalstnieks, dzimis 1910. g. 12. okt. Daugavpils apr. Skaftas pag., agrāk dzīvoja Skaftas pag. Puzu ciemā.

Visām personām un iestādēm, kam būtu ziņāma Moiseja uzurēšanās un dzīves vieta Latvijā, pienākas par to ziņot miertiesniss Krāslavā.

Krāslavā, 1935. g. 21. augustā. 14/35.

Miertiesniss J. Sūcis.
Sekretārs A. Eide manis.

Vietējo iestāžu rīkojumi.

Krustpils saistošo būvnoteikumu pārgrozījumi,

pienāmti Krustpils pilsētas valdes 1935. g. 26. jūlija sēdē (12. prot. 1. p.) un apstiprināti ar lekšķieru ministrijas Būvniecības pārvaldes 1935. g. 20. aug. 93205. rakstu.

„Valdības Vēstne” š. g. 78. num. izsludināto Krustpils būvnoteikumu 33. p. 1. pkt. papiļindināt ar sekošo:

„2. piezīme. Pie pastāvošām dzīvojamām ēkām, kur atejas nav iebūvētas ēkās un to iebūve saistīta ar lielākām pārbūvēm, var atļaut ierikot brīvi stāvošas atejas ar līdzīgiem bedrēm, kas izbūvējamas saskaņā ar Šiem noteikumiem. Atļaujas katrā atsevišķā gadījumā izsniedz pilsētas valde uz aprīņķa būvinspektora atzinuma pamata”.

Tā paša panta 17. punktā stiprot vārdus „līdz 1935. g. 1. janvārim” un to vietā likt „līdz 1936. g. 1. oktobrim”.

Šie pārgrozījumi spēkā pēc divām nedēļām no to izsludināšanas „Valdības Vēstnei”.

Krustpili, 1935. g. 23. augustā.

Pilsētas galva K. Salminš.
Sekretārs N. Ozoliņš.

Saistošie noteikumi par ateju un samazgu bedru pārbūvēšanu Jaunielgavā,

pienāmti Jaunielgavas pils. valdes 1935. g. 15. jūnija sēdē un apstiprināti ar lekšķieru ministrijas Būvniecības pārvaldes 1935. g. 21. augusta 93240. rakstu.

1) Visas pastāvošās atejas, samazgu bedres un mēslu tvertnes, kas neatbilst noteikumiem par ateju un samazgu bedru ierīkošanu pilsētās un biezi apdzīvotās vietās („Valdības Vēstne” 1927. g. 133. un 1935. g. 130. numurā), pārbūvējamas līdz 1936. g. 1. oktobrim.

Piezīme. Šie noteikumi neattiecas uz lauksaimniecības rajonu.

2) Šo noteikumu pārkāpēji saucami pie atbildības uz Sodu likuma pamata.

3) Šie noteikumi stājas spēkā pēc 14 dienām no to izsludināšanas „Valdības Vēstnei”.

Jaunielgavā, 1935. g. 23. augustā.

Pilsētas galva K. Lācenbergs.
Sekretārs Tomis.

Māksla.

Nacionālā opera. Pirmidien, 26. augustā, tautas izrādē ballets „Gulbju ezers”. Piedālis Tangijsa-Birzniece, H. Prūcīs, E. Leščevskis, A. Ozoliņš, R. Saule u. c. Dirigents J. Kalniņš. — Otrdien, 27. augustā, tautas izrādē „Karmena”, ar A. Libertī-Rebani, M. Vētru galvenās lomās. Dirigents T. Reiters. — Trešdien, 28. augustā, tautas izrādē „Pīka dāma”. Piedālis E. Pukna, H. Līse, N. Vasīlievs u. c. Dirigents T. Reiters. — Ceturtdien, 29. augustā, tautas izrādē „Demons”.

Operas balletskola jauno audzēkņu pieteikšanās līdz 31. augustam no plkst. 16—18, operas birojā. Var pieteikties meitenes un zēni no 8. g. vec. Bijušiem un audzēkņiem jāreģistrējas tanči pašā laikā.

Dailes teātris. Pirmidien, 26. augustā, lēta izrādē „Jūras vilki”. — Otrdien, 27. augustā izrādē „Figaro kāzas”. — Trešdien, 28. augustā, tautas izrādē „Seši mazi būdzinieki”. — Ceturtdien, 29. augustā, dienestspēle „Fraskita”.

Daiļes tuātra apmeklētāju kartes par pusesu apmaināmas līdz š. g. 1. oktobrim. Kartes izsniedz pēc darba vietu sarakstiem, durbīniekiem ar aigu līdz Ls 20,— mēnesi. Līdzi jāsniedz arī da bī ieku gūnētes.

Telegrammas.

(Latvijas telegrafa agentūras telegrammas.)

Taupīgas saimniecības redzamie panākumi.

Saldus pagasta valde, taupīgi saimniekodama, bija iekrājusi prāvus naudas līdzekļus, ko izlietoja, ceļot jaunu modernu 4-stāvu pagasta namu. Būvdarbi jau tiktāl paveikti, ka 24. augustā jau varēja notikt spāru svētki. Svinībās bija ieradies Kuldīgas aprīņķa vecākais Viļks, Saidus pils, galva, apkārtējo pagastu vecākie un citi. Ar jauneltni viesus iepazīstināja Saldus pag. vecākais Krūmiņš un būvdarbu veicējs Dābolīns. Jaunais pagasta nams būs viens no plašākiem un modernākiem Latvijā.

Jelgavas novada 8 mazpulkki izbraukuši palidzēt negaisā cietušiem.

Jelgavā, 26. augustā. Šodien Jelgavas novada 8 mazpulkki izbrauca uz krusas izpostīto apgabalu palidzēt krusā cietušām saimniecībām. Bērzmuižas, Livbērzes, Ozolnieku-Skuju, Ozolnieku 6-kl. pamatskolas, Pēternieku, Valgundes 1. un 2. un Ziedoņa dārzkopības skolas mazpulkki dalībnieki ir jēmuši līdz arī darba rikus. Viņi sagrābs nopostītos labības sējumus un dārzos savāks no lauostu kokus. Mazpulkki novietosies vairākās saimniecībās. Tā kā šodien pareizums skaists laiks, tad darbi norītēs sekunģi.

Londonā, 25. augustā, „Observer” šodien izsaka gandarijumu par to, ka padoms ievērot itālu-abesīnu konflikta lietā aukstasinibū un mērenibū esot atradis angļu valdībā dzirdīgas ausis. Anglijai katrā ziņā jāatturoties no ne samierināma kursa. To prasot Joti sva-

rīgs apsvērumi, lai cik tas būtu angļiem nepatikams: proti, tā patiesībā, ka angļu flote vairs nav dominējošs spēks Vidusjūrā. Stratēģiskais stāvoklis tur esot radikāli grozījies Anglijai par jaunu. Tagad angļu pozīcija Vidusjūrā no militārā viedokļa dibinoties uz draudzību ar Italiju. Arī „Sunday Times” atzīst, ka militārā uzstāšanās pret Italiju Anglijai neesot iespējama. Laikraksts uzsver, ka Anglia nevarot rikoties izolēti, bez noteikta Francijas atbalsta.

KURSI.

Rīgas biržā 1935. gada 26. augustā.

Devizes:

1 Amerikas dolars	3,06—3,16
1 Anglijas mārcīga	15,06—15,36
100 Francijas franku	20,2

Rigas apgabalt. tirdzniecības reģistra nodala uz Noteik. par tirdz. reg. 39. p. pamata paziņo, ka Rigas apgabaltiesas tirdzniecības reģistrā „B” ar reģistra 231. num., saskārā ar tirdzniecības reģistra tiesneša 1935. g. 19. augusta lēmumu, ierakstīta paju sabiedrība ar firmu „Lauksaimniecības rāzjumu pārstrādāšanas paju sabiedrība Vecmēmeles muižā”.

Sabiedrības sēdeklis atrodas Rīgā, Raudas ielā 17a.

Sabiedrības uzņēmums — Vecmēmeles spīta dedzinātava — atrodas Mēmeles pag. Jēkabpils apr.

Sabiedrības mērķi ir: a) pārstrādāt lauksaimniecības rāzjumus dažādos fabrikātos un tirgoties ar tiem; b) iegūt, ierikot un izmantot dažādus lauksaimniecības rāzjumu pārstrādāšanas uzņēmumus, starp tiem arī spīta dedzinātavas.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 84,000 latu, kas sadalās 84 pājos pa 1000 latu nominālā vērtībā katrs.

Valdes locekli: 1) valdes priekšsēdētājs un direktors-riktājs Otto Valdes dzīvo Valmieras apr., Jēkabpils pag. Valdīnē; 2) Margareta Valdes, dz. Rīgā, Merkeļa ielā 5, dz. 9; 3) Elza Svalbe, Rīgā, Merkeļa ielā 5, dz. 9.

Finanču ministrs apstiprinājis sabiedrības statūtu 1925. g. 3. janv. un tie iespiestī „Ekonomistā” 1925. g. 6. num. Sabiedrības darbība atkl. 1925. g.

Vekselus, pilnvaras līgumus, zemesgrāmatas ierakstāmus un citus aktus, tāpat arī pieprasījumus par sabiedrības summu atpakaļdabūšanu no kreditiestādēm paraksta divi direktori; tekošo rēķinu čekus paraksta viens direktors, ko valde uz to pilnvarojusi; naudas sūtījumu un dokumentu saņemšanu pastāvisi sarakstīšanos paraksta viens direktors. 16400g

Rīgā, 1935. g. 19. augustā.

Tirdzniecības reģistra

tiesnesis A. Klings.

Sekretāra v. A. Bērziņš

Rigas apgabalt. tirdzniecības reģistra nodala uz Noteik. par tirdz. reg. 39. p. pamata paziņo, ka Rigas apgabaltiesas tirdzniecības reģistrā „B” ar reģistra 232. num., saskārā ar tirdzniecības reģistra tiesneša 20. augusta lēmumu, ierakstīta akciju sabiedrību ar firmu „Tirdzniecības akciju sabiedrība „N. Chr. Hviid”.

Sabiedrības sēdeklis un uzņēmums — technisku un sāntāru piederumu tirgotava — atrodas Rīgā, Brīvības ielā 31

Sabiedrības mērķi ir: tirgoties ar caurālēni, savienojumu gabaliem, kanālizācijas, ēguma, centrālapkuriņāšanas, sanitāriem un citiem techniskiem pieredumiem un prīkšmetiem, gāzes aparātiem un plītēm, un arī citām līdzīgām precēm.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 100,000 latu, kas sadalās 1000 akcijas, un katras akcijas nominālā vērtība ir 100 latu.

Valdes locekli: 1) valdes priekšsēdētājs Voldemārs Mēlls, dzīvo Rīgā, Baztīcas ielā № 19; 2) Dānijs pavalstnieks Haralds-Kristians Hviid (Hviid), dzīvo Rīgā, Raiņa bulv. 6, dz. 10; 3) Otto-Rudolfs Kellers, Rīgā, Brīvības bulv. 1.

Pilnvarnieks: valdes loceklis Haralds Hviid (Hviid) ar noteikumu izdot vekselus un akceptēt traites tikai kopā ar vienu valdes loceklī. Prokūrists Eižens Zeidels (Seidel) ar noteikumu izdot un akceptēt vekselus tikai kopā ar vienu valdes loceklī.

Finanču ministrs apstiprinājis sabiedrības statūtu 1931. g. 25. jūlijā un statūti iespiestī „Ekonomistā” 1931. g. 18. num. Sabiedrības darbība atklāta 1931. g. 4. sept.

Vekselus, pilnvaras, līgumus, zemesgrāmatas ierakstāmus un citus aktus, pieprasījumus par sabiedrības summu atpakaļdabūšanu no kreditiestādēm paraksta divi direktori; tekošo rēķinu čekus paraksta viens direktors, ko valde uz to pilnvarojusi; naudas sūtījumu un dokumentu saņemšanu pastāvisi sarakstīšanos paraksta viens direktors. 16601g

Rīgā, 1935. g. 20. augustā.

Tirdzniecības reģistra

tiesnesis A. Klings.

Sekretāra v. A. Bērziņš

Rigas apgabalt. tirdzniecības reģistra nodala uz Noteik. par tirdz. reg. 39. p. pamata paziņo, ka Rigas apgabaltiesas tirdzniecības reģistrā „B” ar reģistra 233. num., saskārā ar tirdzniecības reģistra tiesneša 1935. g. 20. augusta lēmumu, ierakstīta akciju sabiedrību ar firmu „Akciiju sabiedrība „Baltijas celulozes fabrika Slokā pie Rīgas”.

Sabiedrības sēdeklis atrodas Rīgā, L. Smiņu ielā 27.

Sabiedrības uzņēmumi atradas: a) galvenais — papira, ceļulozes, kokviegas elektroķās strāvas ražošana un koku zāgetava — Slokā; b) papira, ceļulozes, malkas, kokmateriālu un dažādu citu ar papira rūpniecību saistitu materiālu pirkšana un pārdošana, Rīgā, L. Smiņu ielā 27; c) papira pasūtījumu pieņemšanas vieta Rīgā, Doma laukums 17. dz. 4; d) papira noliktava Rīgā, Rūpniecības ielā 32.

Sabiedrības mērķi ir: ierikot un uzturēt fabriku celulozes un no tās izstrādājamu priekšmetu, it īpaši papira un papes, izgatavošanai.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Administrācijas pilnvarnieks Kristjāns Dubielčiks ar noteikumu piliņvarā aprādītos gadījumos rikoties saziņā ar fabrikas direkciju, bet tehnisko komandorā parakstīt kopā ar vienu administrācijas pilnvarotu personu.

Akciju sabiedrība Baltijas celulozes fabrika ievesta tirdzniecības un rūpniecības ministrijas akciju un paju sabiedrību sarakstā ar ministra 1921. gada 27. apr. rezolūciju, par ko publēts „Valdī. Vēstn.” 1921. g. 125. num. Sabiedrības darbība atjauno ta 1921. g. 27. apr. Finanču ministrs apstiprinājis akciju sabiedrības „Baltijas celulozes fabrika Slokā pie Rīgas” statūtu grozījumus: a) 1922. g. 7. jūlijā, b) 1924. g. 4. martā un c) 1924. g. 5. jūlijā; šie grozījumi izsludināti „Valdī. Vēstn.”: a) 1922. g. 154. num., b) 1924. g. 61. num. (turpat arī jauno akciju emīcijas noteikumi), un c) 1924. g. 158. num. Līdz 1922. g. 7. jūlijam sabiedrība darbojās uz bij. Krievijas valdības 1896. g. 28. jūnijā apstiprināto statūtu un 1899. g. 4. martā apstiprināto statūtu grozījumu pārskaitās par spēku zaudējušām.

Daugavpili, 1935. g. 19. aug. L. 320a/2007a/35. 16220g

Priekšsēd. b. v. J. Krūmiņš.

Sekretārs K. Kangurs.

Rigā, 1935. g. 20. augustā.

Tirdzniecības reģistra

tiesnesis A. Klings.

Sekretāra v. A. Bērziņš

Rigas apgabalt. tirdzniecības reģistra nodala uz Noteik. par tirdz. reg. 39. p. pamata paziņo, ka Rigas apgabaltiesas tirdzniecības reģistrā „B” ar reģistra 232. num., saskārā ar tirdzniecības reģistra tiesneša 20. augusta lēmumu, ierakstīta akciju sabiedrību ar firmu „Tirdzniecības akciju sabiedrība „N. Chr. Hviid”.

Sabiedrības sēdeklis un uzņēmums — technisku un sāntāru piederumu tirgotava — atrodas Rīgā, Brīvības ielā 31

Sabiedrības mērķi ir: tirgoties ar caurālēni, savienojumu gabaliem, kanālizācijas, ēguma, centrālapkuriņāšanas, sanitāriem un citiem techniskiem pieredumiem un prīkšmetiem, gāzes aparātiem un plītēm, un arī citām līdzīgām precēm.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 100,000 latu, kas sadalās 1000 akcijas, un katras akcijas nominālā vērtība ir 100 latu.

Valdes locekli: 1) valdes priekšsēdētājs Voldemārs Mēlls, dzīvo Rīgā, Baztīcas ielā № 19; 2) Dānijs pavalstnieks Haralds-Kristians Hviid (Hviid), dzīvo Rīgā, Raiņa bulv. 6, dz. 10; 3) Otto-Rudolfs Kellers, Rīgā, Brīvības bulv. 1.

Pilnvarnieks: valdes loceklis Haralds Hviid (Hviid) ar noteikumu izdot vekselus un akceptēt traites tikai kopā ar vienu valdes loceklī. Prokūrists Eižens Zeidels (Seidel) ar noteikumu izdot un akceptēt vekselus tikai kopā ar vienu valdes loceklī.

Finanču ministrs apstiprinājis sabiedrības statūtu 1931. g. 25. jūlijā un statūti iespiestī „Ekonomistā” 1931. g. 18. num. Sabiedrības darbība atklāta 1931. g. 4. sept.

Vekselus, pilnvaras, līgumus, zemesgrāmatas ierakstāmus un citus aktus, pieprasījumus par sabiedrības summu atpakaļdabūšanu no kreditiestādēm paraksta divi direktori; tekošo rēķinu čekus paraksta viens direktors, ko valde uz to pilnvarojusi; naudas sūtījumu un dokumentu saņemšanu pastāvisi sarakstīšanos paraksta viens direktors. 16601g

Rīgā, 1935. g. 20. augustā.

Tirdzniecības reģistra

tiesnesis A. Klings.

Sekretāra v. A. Bērziņš

Rigas apgabalt. tirdzniecības reģistra nodala uz Noteik. par tirdz. reg. 39. p. pamata paziņo, ka Rigas apgabaltiesas tirdzniecības reģistrā „B” ar reģistra 233. num., saskārā ar tirdzniecības reģistra tiesneša 1935. g. 20. augusta lēmumu, ierakstīta akciju sabiedrību ar firmu „Akciiju sabiedrība „Baltijas celulozes fabrika Slokā pie Rīgas”.

Sabiedrības sēdeklis atrodas Rīgā, L. Smiņu ielā 27.

Sabiedrības uzņēmumi atradas: a) galvenais — papira, ceļulozes, kokviegas elektroķās strāvas ražošana un koku zāgetava — Slokā; b) papira, ceļulozes, malkas, kokmateriālu un dažādu citu ar papira rūpniecību saistitu materiālu pirkšana un pārdošana, Rīgā, L. Smiņu ielā 27; c) papira pasūtījumu pieņemšanas vieta Rīgā, Doma laukums 17. dz. 4; d) papira noliktava Rīgā, Rūpniecības ielā 32.

Sabiedrības mērķi ir: ierikot un uzturēt fabriku celulozes un no tās izstrādājamu priekšmetu, it īpaši papira un papes, izgatavošanai.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla vērtība ir 378 latu, piedzīnātu 15 Anglijas mārciām.

Sabiedrības pamatkapitāls ir 2,835,000 latu, piedzīnātu 112,500 Anglijas mārcinām, kas sadalās 7500 akcijās, un katras akcijas nomināla

Rigas apgabaltieses 1. iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka 1935. g. 4. septembrī plkst. 11.00 Rīgā L. Minsterejas ielā 6 dz. i pārdošas Berka Šenkmanu mēbeles, novērtētu par Ls 412.—

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīga, 1935. g. 22. aug. 16481

Tiesu izp. J. Grinfelds.

Rigas apgabaltieses 2. iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka 1935. g. 5. septembrī pulksten 11 Rīga Ķīsezerā ielā 9, granītrūpniecībā, pārdošas Olgas un Herberta Folcu kapa piemineklis, novērtētu par Ls 300.—

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīga, 1935. g. 16. augustā. 16482

Tiesu izp. A. Grinfelds.

Rigas apgabaltieses 4. iec. tiesu izpildītājs J. Pētersons (Aizsargu ielā 8a, dz. 1) paziņo, ka 1935. g. 3. septembrī plkst. 11 Rīgā, Daugavgrīvas ielā 20-a, dz. 1, pārdošas 2. izsōle Mārtina Ābolīja mēbeles, kas novērtētas par Ls 530.—

Iepazīties ar mantu sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīga, 1935. g. 21. augustā. L. 2007 16456

Tiesu izpildītājs J. Pētersons.

Rigas apgabaltieses 4. iec. tiesu izpildītājs J. Pētersons (Aizsargu ielā 8a, dz. 1) paziņo, ka 1935. g. 4. septembrī plkst. 11 Rīgā, Krasta ielā 65, pārdošas 2. izsōle Elgas un Erika Razumu betona maišāno mašīnu „Smitmikser”, novērtētu par Ls 1800.—

Iepazīties ar mantu sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

L. 109 16457

Rīga, 1935. g. 22. augustā.

Tiesu izpildītājs J. Pētersons.

Rigas apgabaltieses 4. iec. tiesu izpildītājs J. Pētersons (Aizsargu ielā 8a, dz. 1) paziņo, ka 1935. g. 4. septembrī plkst. 12 Rīgā, Z. Meierovica bulvāri 8 notāra kantori pārdošas 2. izsōle mir. Jāzepa Čingo mantas zemes obligācijas, kas novērtētas par Ls 4500.—

Iepazīties ar mantu sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

L. 1304 16458

Rīga, 1935. g. 22. augustā.

Tiesu izpildītājs J. Pētersons.

Rigas apgabaltieses 4. iec. tiesu izpildītājs J. Pētersons (Aizsargu ielā 8a, dz. 1) paziņo, ka 1935. g. 5. septembrī plkst. 11 Rīgā, Pārkā ielā 1b, garāžā pārdošas Žāna Sprugēviča smago automobili „Ford”, kas novērtētu par Ls 300.—

Iepazīties ar mantu sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

L. 41 16459

Rīga, 1935. g. 22. aug.

Tiesu izpildītājs J. Pētersons.

Rigas apgabaltieses 4. iec. tiesu izpildītājs J. Pētersons (Aizsargu ielā 8a, dz. 1) paziņo, ka 1935. g. 6. septembrī plkst. 11 Rīgā, Kalku ielā 4, veikalā, pārdošas Pētera Dreimana veikala iekārtu, kas novērtēta par Ls 220.—

Iepazīties ar mantu sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīga, 1935. g. 22. aug. L. 2391 16460

Tiesu izpildītājs J. Pētersons.

Rigas apgabaltieses 5. iec. tiesu izpildītājs J. Kurmitis paziņo, ka 1935. g. 4. septembrī plkst. 11.10 Rīgā, Hospitalu ielā 28, darbn., Jevja Gurviča prasībā pārdošas Pētera Rickstīga frēmāši, novērtētu par Ls 250.—

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīga, 1935. g. 19. aug. 16483

Tiesu izpildītājs J. Kurmitis.

Jelgavas apgabaltieses Jēkabpils aprīķa tiesu izpildītājs Jānis Veinbergs (kanceleja Jēkabpils ielā 175) paziņo, ka:

1) Jāna Znotiņa, Mārtina Laučiņa, Bertmeja Lejina, Biržu krāj-aizdevu sabiedrības, Jēkabpils krāj-aizdevu sabiedrības un Meitīra Feldhuma prasību piezīmējai no Jāņa Grūdiņa 1936. g. 11. martā plkst. 10 Jelgavas apgabaltieses sēžu zālē pārdošas publiskā izsōle Jāņa Andreja d. Grūdiņa nekustamo

mantu, Jēkabpils apr. Biržu pag. Elkšņu mežniecības zemes galbu Upes-Birznieki 68F, ar zemes grāmatu reg. 7933. num., pilnā sastāvā, 11,15 ha platībā; 2) nekustamā manta novērtēta par Ls 700.—;

3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 3575.— ar proc.;

4) solitājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 76.— un nodrošinātas prasības Ls 403.—;

Solišana sāksies, saskaņā ar Civilprocesa nolik. 1293. p., no novērtēšanas summas Ls 5197.— vai no priekšrocīgu prasību summas, skatoties, kurā summa būs augstāka pārdošanas dienā.

Solitājiem jāiemaksā Ls 519,70 drošības naudas un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja nekustamās mantas iegūšanai.

Tiesības, kas pārdošanu nepielaiž, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti, ieskatāmi Jēkabpils aprīķa tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsōles Jēkabpils apgabaltieses sēžu zālē pārdošanas dienā.

Tiesības, kas pārdošanu nepielaiž, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties pie tiesu izpildītāja vai apgabaltieses civilnodajās kancelejā.

Liepāja, 1935. g. 20. augustā. L. 391/34. 16304

Tiesu izpildītājs Z. Kinens.

Jēkabpili, 1935. g. 16. augustā.

Tiesu izpildītājs J. Veinbergs.

Jelgavas apgabaltieses Jēkabpils aprīķa tiesu izpildītājs Jānis Veinbergs (kanceleja Jēkabpili, Lielajā ielā 175) paziņo, ka:

1) Kriša Mežinska un Kriša Malinoviča prasību apmierinājumam no Annas Sipoliņas 1936. g. 11. martā plkst. 10 Liepājas apgabaltieses sēžu zālē pārdošas pirmajā publiskā izsōle Almas-Marijas Teja m. Zelmenis, dzim. Rozenbergs, nekustamo mantu, zemesgabalu 112 F. atdalītu no Nicas mežniecības, kas atrodas Liepājas apr. Pērkones pagastā, Bernatu biezi apdzīvotā vietā un ieraksta Liepāja-Aizputes zemes grāmatu nodajā ar hipot. 4080. numuru.

Nekustamā manta novērtēta par Ls 4480.—;

3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem;

4) solitājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 448.— un jāuzrāda Tieslietu ministrijas atļauja pārdošamās nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jēkabpils zemes grāmatu nodajā.

Tiesības, kas pārdošanu nepielaiž, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti, ieskatāmi Jēkabpils aprīķa tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsōles Jēkabpils apgabaltieses civilnodajās kancelejā.

Liepāja, 1935. g. 20. augustā. L. 391/34. 16304

Tiesu izpildītājs Z. Kinens.

Liepājas apgabaltieses Liepājas apr. 1. iec. tiesu izp. Z. Kinens (kanceleja Liepājā Dzintaru ielā 9), pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1293. p., paziņo ka 1935. g. 1. novembrī plkst. 10 Daugavpils 1. civilnodajās sēžu zālē pārdošas pirmajā publiskā izsōle Jefrem Artamanova d. Grigorjevam pieder. 6/7 daļas nekustamo mantu, kas atrodas Daugavpils apr., Višķu pag., Goršanu s. 12. vienītā, ieraksta zemes grāmatu reģ. 18367. num., 110 F grunts 8,30 ha platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsōlei novērtēta par Ls 1040.—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 190.— Valsts zemes bankai;

4) solitājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 104.— un jāuzrāda Tieslietu ministrijas atļauja pārdošamās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils 1. civilnodajās kancelejā;

Tiesības, kas šās nekustamās mantas pārdošanu novērš, jāpieciec līdz izsōles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties pie tiesu izpildītāja vai apgabaltieses civilnodajās kancelejā;

Tiesības, kas šās nekustamās mantas pārdošanu novērš, jāpieciec līdz izsōles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties pie tiesu izpildītāja vai apgabaltieses 1. civilnodajās kancelejā.

1935. g. 21. augustā. 16306

Tiesu izpildītājs A. Menšikovs.

Liepājas apgabaltieses Liepājas pilsetas 2. iec. tiesu izpildītājs J. Pētersons (kanceleja: Liepāja Kungu ielā 50), pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1282., 1283., 1285., 1286.—1290. p., paziņo, ka 1935. g. 1. novembrī plkst. 10 Liepājas apgabaltieses sēžu zālē pārdošas pirmajā publiskā izsōle Izei Putīks (pēc pirmā vīra Skalde) piederīšu nekustamai mantu, kas atrodas Liepāja, Gintera ielā 25 un ieraksta Liepāja-Aizputes zemes grāmatas nodajā zemes grāmatas ar hipot. 3237. num.

Šā nekustamā manta pilnā sastāvā novērtēta par Ls 1344.— un to pārdošas Latvijas hipotēku bankas prasības apmierināšanai.

Uz šo nekustamo mantu ir nostiprināti hipotēku parādi Ls 14.600.— un lievesti nodrošināti Ls 660.—;

Solišana sāksies, saskaņā ar Civilproc. nolik. 1393. p., no novērtēšanas summas Ls 1344.— vai no priekšrocīgu prasību summas, skatoties, kurā summa būs augstāka pārdošanas dienā.

Solišāmās sāksies, saskaņā ar Civilproc. nolik. 1393. p., no novērtēšanas summas Ls 1344.— vai no priekšrocīgu prasību summas, skatoties, kurā summa būs augstāka pārdošanas dienā.

4) nekustamai manta nav hipotēku parādi;

5) solitājiem jāiemaksā Ls 60.— drošības nauda — un jāuzrāda Tieslietu ministrijas atļauja nekustamās mantas iegūšanai.

Tiesības, kas pārdošanu nepielaiž, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visos pārdodamās mantas dokumentos var ieskatīties pie tiesu izpildītāja.

Alzputē, 1935. g. 30. jūlijā. L. 168. 16306

Tiesu izpildītājs A. Sālavs.

Liepājas apgabaltieses Liepājas apr. 1. iecīkņa tiesu izpildītājs Z. Kinens (kanceleja Liepājā Dzintaru ielā 9), pamatojoties uz „Vēstn.” 1934. g. 246. num., izsludinātām papildinājumiem pie likuma par dažu parādu pīspri du pārjaunošanu, paziņo, ka 1935. g. 4. oktobrī plkst. 10 Liepājas apgabaltieses civilnodajās sēžu zālē pārdošas pirmajā publiskā izsōle Jāņa Miķeļa Putniņa (Putnīga) nekustamai mantu, Bārtas Putniņu mājas, 35,12 dzs. platībā ar saimniecības ēkām, kas atrodas Liepājas apr., Bārtas pag., un ieraksta Liepāja-Aizputes zemes grāmatu nodajā ar 2995. numuru.

Nekustamā manta novērtēta par Ls 5197.— un to pārdošas Bārt

Valsts zemes banka

Rīga, Valdemāra ielā 1b, š. g. 6. septembrī plkst. 12

izdos jauktā izsolē

novagrāvju rakšanas darbus Ilūkstes apriņķa, Lašu pagasta, Aizvēju mājās 1213 tek. metru ar 2897 m³ tilpuma.

Izsoles delfiniekem jāiemaksā izsoles komisijai drošības naudu Ls 100.—. Drošības naudu var iemaksāt arī uz Valsts zemes bankas tekošā rēķina pastā № 90 (kvits pievienojama piedāvājumam).

Rakstiski piedāvājumi, nomaksāti ar Ls 2.— zimognodevu slēgtās aploksnēs ar uzrakstu „Aizvēju māju novadgrāvju rakšanas darbu izsolei” iesniedzami bankā, zemes birojam, līdz š. g. 6. septembrim plkst. 12.

Tuvākas zīpas Valsts zemes bankā, zemes birojā, sākot ar š. g. 28. augustu. L 2578. 16489r

Senāta Civīlā kasācījas departamenta 1935. g. 1. pusgada spriedumi.

66. 1935. g. 20. martā. Pētera Spruksta Jūgums atceļ Tiesu palātas lēmumu lietā par Pētera Spruksta nekustama ipašuma pārdošanu. (L. N° 755.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors O. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: savā kasācījas sūdzībā sūdzētājs iziet no 2 tezēm, proti: 1) it kā tiesu izpildītājam esot sevišķi jāzsludina par noliktās izsoles dienas atlikšanu; 2) it kā noliktās izsoles dienas atlikšanai esot prasāma parādnieka piekrišana.

Abas sūdzētāja uzstādītās tezes izrādās par nepareizām.

1. CPN. 108⁴. (1038.) p., uz kuļu atsaucas sūdzētājs, nemaz neparedz sludinājumu par izsoles atlikšanu, bet runā vienīgi par to, ka ja jau noliktās izsoles diena un vieta tikušas grozitas (ar tiesas lēmumu vai ar pušu vienošanos), tad par jauno (pēc tā nolikto) izsolī jāizdara jauni sludinājumi. Šāds noteikums pilnīgi saprotams, jo pretējā gadījumā jaunā izsole paliktu neizsludināta. Neko citu nesaka arī Isačenko savā komentārā pie CPN. 1038. (tagad 1184.) p. (Isačenko V, 406. lpp. I pēc 3. izd.). Nekur likums neparedz, ka par pašu izsoles dienas atlikšanu būtu sevišķi vai atsevišķi jāzsludina. Ja jaunā, t. i. uz jaunu termiņu noliktā izsole patiesi izsludināta, atzīmējot šās (jaunās) izsoles termiņu (dienu), tad ar to vien jau skaidrs, ka iepriekšējais izsoles termiņš atkritis. Sūdzētājs nenoliedz, ka runā esošā gadījumā sludinājums par jau nolikto izsolī (1933. g. 30. septembri) izdarīts 1933. g. 27. jūlijā, t. i. pirms iepriekšējā izsoles termiņa (1933. g. 19. augusta). Pretējā sūdzētāja domām, tiesu izpildītājam nebija jaunā sludinājumā (par jaunolikto izsoles termiņu) jāaizrāda, ka iepriekš noliktās termiņš atlikts, nedz par to jāizdara atsevišķs sludinājums. CPN. 1184. (1038.) p. praksē nebija radījis nekādas šaubas. Kas attiecas uz CPN. 1185. (1039.) p., tad šā noteikuma neizpildīšanas sankcija būtu vienīgi tiesu izpildītāja atbiidiba par varbūtējiem zaudējumiem, kas cēnušies prezumtīviem nosoītājiem (Isačenko I. c. pie 1039. p. 408. lpp. beigās).

2. Savam uzskatam par labu, ka izsoles dienas atlikšanai esot prasāma parādnieka piekrišana, sūdzētājs atsaucas uz Isačenko komentāru pie CPN. (1029., tagad 1175.) p. (I. c. V 393. lpp., IV) un Sen. CKD. 32./2120., Lukas I. Vispirms pats 1175. p. teksts ne vārda nerunā par to, ka parādnieka piekrišana būtu vajadzīga. Izsole, kādu paredz CPN. 116.—1345. p., ir sprieduma izpildīšanas veids, un tā tad vienmēr saprotama kā parādnieka mantas piespiedu pārdošana publiskā izsolē kreditoru prasījumu apmierināšanai, t. i. kreditoru, bet ne parādnieka interesēs. 1175. p. paredz, ka par izsoles atlikšanu nevar rīkoties viens pats piedzinējs, bet prasāma visu piedzinēju piekrišana. Pareiz gan uzskats, ka likums neatstāj bez ievērības arī parādnieka intereses. Bet, jau noliktās izsoles termiņa ieturēšanas ziņā, parādnieka interese varēja pastāvēt vienīgi iekš tā, ka (kā uzsver arī Isačenko, 393. lpp., IV) izsoles termiņš netikuši atlikts uz nenoteiktu laiku. Ja tā būtu rikojušies kopā visi kreditori-piedzinēji (kāds gadījums gan grūti domājams), tad parādniekam būtu, saprotams, tēsība līgt tiesu noteikt kreditoriem galīgu termiņu, līdz kurām viņiem būtu jāizšķiras par izsoles termiņa nosacīšanu ar komūnāciju, ka pretējā gadījumā pēc CPN. 1320. p. analogijas piedzišanu no nekustamas mantas izbeigs. Vispār tomēr izsoles dienas atlikšana uz kādu citu, noteiktu termiņu nav uzskatāma par parādnieka interese pārkāpumu; saskaņā ar šo arī likums nosaka izsoles termiņā minimālo spraigumu (CPN. 1285. p.: „nevar nolikt agrāk...“). Parādnieka piekrišana izsoles dienas atlikšanai uz kādu vēlāku noteiktu termiņu būtu prasāma vienīgi gadījumā, kad, saskaņā ar CPN. 1280. p., iepriekšējais izsoles termiņš nolikts pēc kreditoru vienošanās ar parādnieku. Taisni par šo gadījumu, kuļu Isačenko (I. c. 393. lpp. III) tieši min, Isačenko varbūt domā ari savos tālākos apcerējumos (I. 393. lpp. IV), kur viņš atzinis, ka vienu piedzinēju prasījums par izsoles dienas atlikšanu bez parādnieka piekrišanas neesot jāievēro. Ja Isačenko, turpretim, būtu domājis šo tezi izteikt kā vispārēju normu, tad viņam nevar piekrist. Šāda pretimānākšana parādniekam nav attaisnojama nedz ar likumu, nedz ar piedzīpas raksturu kā piespiedu līdzekli sprieduma izpildīšanai. Runā esošā gadījumā izsoles diena atlikta nevis uz nenoteiktu laiku, bet uz noteiktu, samērā isu termiņu, pie kam sludinājums par to izdarīts vēl pirms iepriekšējā termiņa, kas savā laikā nolikts nevis pēc vienošanās ar parādnieku, bet uz tiesu izpildītāja vienpusīgu rīkojumu. Senāta spriedums Hildas Lukas nekustamas mantas izsoles lietā (CKD. 32./2120.) tieši apgāz tagadējā sūdzētāja aizstāvēto uzskatu. Lukas lietā Senāts atzinis par pareizu tiesu izpildītāja rīkojumu, kas nav apmierinājis pārējo kreditoru-piedzinēju līgumu atliktu izsolī, kur viens no kreditoriem-piedzinējiem, sūdzētājs tajā lietā, Ernests Kanēlis, izsoles atlikšanai nav piekrītis. Senāts tajā lietā taisni atsaucies uz CPN. 1175. (1029.) p., uzsverot, ka izsoles apturēšana pielaižama tikai ar visu kreditoru-piedzinēju piekrišanu. Senāts tajā liefā nemaz nav prasījis it kā arī pašas parādnieces (Hildas Lukas) piekrišanu; sūdzību par tiesu izpildītāja rīcību tajā lietā iesniedzis taisni tikai apiektās kreditors-piedzinējs, bet nevis parādniece Hilda Lukas. Kas beidzot attiecas uz sūdzētāja minēto Kr. Sen. CKD. 1881. g. spried. N° 100, tad tas uz izsoles atlikšanas jautājumu nemaz neattiecas. Isačenko, kas uz šo spriedumu atsaucas, nepareizi uzdeviš N° 100, kur patiesībā viņš domā atsaukties uz N° 109.; sūdzētājs, nepārbaudot Isačenko atsauci un, acimredzot, neicasot pašu spriedumu, mēchaniski norakstījis Isačenko citātu. Kā redzams no paša sprieduma 81./109., tad tas runā par gadījumu, kad izsoles vieta noīkta uz vienošanās pamata starp kreditoriem-piedzinējiem un pašu parādnieku („... no состоявшимся в законном порядке соглашению“), un tikai šajā ziņā arī pats Isačenko bija atsaucies uz minēto spriedumu (I. c. 392. p. lpp. III).

Tā tad, atkritot, kā nepamatotām, sūdzētāja izvirzītām augšminētām 2 pamattezīmēm, sabrūk pati par sevi visa viņa kasācījas sūdzības uzbūve un tajā ieteiktā argumentācija par tiesu izpildītāja it kā nepareizu rīcību 1933. g. 19. augusta noliktās izsoles atlikšanā un jaunas izsoles noīkšanā uz 1933. g. 30. septembri. Par to, ka uz 1933. g. 19. augustu noliktā izsole atlikta bez kreditors-piedzinējas, Rīgas biržas bankas, piekrišanas, varēja sūdzēties vienīgi šī kreditore-piedzinēja, bet ne pats parādnieks. Tiesu palāta šajā ziņā konstatējusi, ka tiesu izpildītājs pret minētās izsoles atlikšanu un jaunās izsoles noīkšanu uz 30. septembri Rīgas biržas bankai paziņojis un ka no viņas nekādi iebildumi pret to nav ienākuši. Izejot no tā, Tiesu palāta varēja atzīt, ka trūkstot apietās kreditors-piedzinējas iebildumam vai sūdzībai, viņa ar tiesu izpildītāja rīcību apmierinājusies, un ka tāpēc un ar to atkrituši arī sūdzētāja iebildumi pret izsoles atlikšanu. Pretējā sūdzētāja domā, runā esošā gadījumā izsole nav uzskatāma nedz par ne-notikušu (techniskā izpratnē), nedz par spēkā neesošu; bet gan izsole faktiski atkritusi, tāpat kā, piem., gadījumā, kad tiesu izpildītājs uz izsoles dienu nebūtu ieradies vai izsoles vieta nebūtu faktiski pieejama (sk. Isačenko I. c. pie 1039. tagad 1185. p. 407. l. p. III). Tiesu palātai nebija nekādas vajadzības apstāties pie šo gadījumu teorētiskas konstrukcijas. Tāpat apgabaltiesai nebija jātaisa sevišķs lēmums jautājumā par to, kas noticis ar izsolī, kas izsludināta uz 1933. g. 19. augustu; ar šo izsolī vispār nevienam vairs nav jārēķinās, jo tā faktiski atkritusi un tai nekādas juridiskas nozīmes nav.

Aiz aprādītām iemesliem atrodot, ka Tiesu palāta nav pārkāpusi sūdzētāja minētos likumus, kādēļ viņa kasācījas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolemj: Pētera Spruksta kasācījas sūdzību uz CPN. 907. p. pamata atstāt bez ievērības.

67. 1935. g. 22. maijā. Finanču ministrijas Nodokļu departamenta lēgums atceļ Liepājas apgabaltiesas lēmumu par zīmogsoda uzlikšanu Līzei Bertramai, viņas, Lizes Bertrams, un Annas Vilhelmsone prasībā pret Jāni Erdolu. (L. N° 821.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors O. Ozoliņš; referē senātors R. Alksnis.

Senāts atrod: Senāts jau vairākkārt paskaidrojis (Sen. CKD. 33./562., 34./1950. un citi), ka rīkojuma par zīmognodevu 92. p. nemaz neizslēdz vispārējās normas (3. p.) piemērošanu arī 92. p. minētiem dokumentiem un ka tāpēc kvits saņēmējs uz vispāreja pamata pēc 3. p. ari atbild par nenomaksāto zīmognodevu līdz ar kvits izsniedzēju. Šajā lietā apgabaltiesa, pretēji minētiem Senāta paskaidrojumiem, atzinusi par atbildigu par nenomaksāto zīmognodevu vienīgi kvits iesniedzēju. Ar to apgabaltiesa savā lēmumā pārkāpusi CPN. 196. p. un nepareizi iztulkojusi rīk, par zīmognod. 3. un 92. p., kādu pārkāpumu dēļ apgabaltiesas lēmums nav uzturams spēkā.

Ievērojot sacito, Senāts nolemj: Liepājas apgabaltiesas 1933. g. 2. novembra lēmumu rīk, par zīmognodevu 3. un 92. p. un CPN. 196. p. pārkāpuma dēļ atceļ un šo lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā tiesnešu sastāvā.

68. 1935. g. 24. maijā. Agrāko Naudas noguldītāju kreditsabiedrības pilnv. zv. adv. A. Seglenieka lēgums atceļ Tiesu palātas spriedumu Agrāko naudas noguldītāju kreditsabiedrības prasībā pret Jēkabu Kukaini. (L. N° 897.)

Sēdi vada priekšsēdētāja v. senātors A. Lēbers; referē senātors J. Grots.

Senāts atrod: Tiesu palāta, pievienojoties apgabaltiesas sprieduma motiviem, uz viņas spriedumā aprādito apsvērumu pamata, ir konstatējusi, ka atbildētājs apņēmies samaksāt cedentam — „agrāko naudas noguldītāju un kāja izpostīto apvienībā“ Ls 6000, ja viņu, atbildētāju, ievēlētu par Saeimas deputātu, un ka atbildētājs ir par deputātu ievēlēts. Tiesu palāta atzinusi, ka nosacījums, ar kuļu naudas maksāšana nostādīta atkarībā no atbildētāja ievēlēšanas par Saeimas deputātu, uzskatāma par pretim runājošu Satversmei un labiem tikumiem. Kasācījas sūdzībā prasītāja paskaidro, ka teikumu „pēc manas ievēlēšanas ... Saeimā“ Tiesu palāta esot nepareizi atzinusi par suspensīvu noteikumu; minētais teikums apzīmējot termiņu, kad atbildētājam jāsāk pildīt uzņemtā saistību. Šis prasītājas viedoklis runā pretim CL. 3200. p., kur šāda kļauzula raksturota kā nosacījums. Atbildētājs ir cēlis exceptio ob turpem causam (CL. 3720. p.). Apspriežot šo iebildumu, Tiesu palāta pareizi aizrāda, ka Satversmes likums nodrošina ievēlētam deputātam vislielāko neatkarību un sirdsapziņas brīvību pār pret saviem vēlētājiem, noteicot, ka ievēlēto deputātu nevar atsaukt, un ka tādēļ ievēlēta deputāta darbību likumdošanas iestādē nevar ierobežot un viņa ievēlēšanu nevar uzstādit kā nosacījumu materiālām saistībām pret partiju. Aiz šiem iemesliem Tiesu palāta varēja atzīt, ka prāvnieku darījuma nosacījums ir turpis conditio un atkrit (C.L. 3159. p.) un līdz ar to atkrit arī pats darījums (CL. 2922., 3214. p.). Prasītāja gan pareizi aizrāda savā kasācījas sūdzībā, ka vēlēšanu izdevumi jāsedz saraksta kandidātiem (resp. partijai vai tās biedriem), bet konkrētā gadījumā netiek no atbildētāja prasīta faktisko vēlēšanu izdevumu daja, kuļa krit uz atbildētāju, kā uz zināma saraksta kandidātu, bet uz sevišķa līguma pamata. Tiesu palātas aizrādījumam uz to, ka partija spērusi solus, lai atbildētāju neievēlētu Saeimā, ir tikai blakus motīva nozīme, kuļam lietā nav izšķiroša iespēja uz Tiesu palātas spriedumu gala atzinumu. Ar to atkrit visi kasācījas sūdzībā aprādītie apsvērumi. Aiz šiem iemesliem, atrodot, ka Tiesu palāta nav pārkāpusi kasācījas sūdzībā minētos likumus un ka kasācījas sūdzība atraidāma, Senāts nolemj: prasītājas Agrāko naudas noguldītāju kreditsabiedrības pilnv. zv. adv. Seglenieka kasācījas sūdzību, uz CPN. 907. p. pamata, atstāt bez ievērības.

69. 1935. g. 22. maijā. Vasilija Baumaņa pilnv. zv. adv. P. Rēķa lēgums atceļ Tiesu palātas spriedumu Vasilija Baumaņa prasībā pret Olgu Baumanī. (L. N° 966.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors O. Ozoliņš; referē senātors O. Ozoliņš.

Senāts atrod: Tiesu palātas uzskats, ka ar laulības līgumu par laulāto kopmantības atcelšanu prasītājam ir neīma tiesība uz uzturu CL. 8. p. 3. pk. gadījumā, gan nav parreiz, jo saskaņā ar CL. 37. p., laulības līgums nevar atceļt likumā paredezētās sievas vai, atsevišķā gadījumā, vīra, tiesības uz uzturu (Girgens, Ehe Gütergemeinschaft, 80. lpp.). Bet šāds Tiesu palātas nepareizs uzskats nevar novest pie viņas sprieduma atcelšanas, jo tiesa, neatkarīgi no minētā motīva, ir konstatējusi, ka prasītājs nav atzīstams par trūcigu, jo saņem uzturu no bēriem, kādēļ CL. 8. p. 3. pk. nav piemērojams. Šajā ziņā Tiesu palāta pašu prasītāja prasības līgumā ir konstatējusi neatsaucamu atzīšanu CPN. 569. p. nozīmē, pie kam šā konstatējuma pareizību prasītājs savā kasācījas sūdzībā pat nemēģina apstrīdēt, aizrādot vienīgi uz tiem vēlāk dotiem paskaidrojumiem, kuri mikstīna viņa atzīšanas nozīmi. Izejot no atzīšanas neatsaucamības principa, Tiesu palāta varēja neievērot prasītāja vēlākos paskaidrojumus. Jāpiezīmē, ka prasītājs nepareizi atsaucas uz Senāta spriedumu Leimaņu lietā (Sen. CKD. 30./599.) jau tāpēc vien, ka tajā lietā jautājums grozās ap uzturu sievai un nevis viram. Beidzot, kas attiecas uz Tiesu palātas aizrādījumu par partu nesaticigu dzīvi un paša prasītāja aiziešanu projām no atbildētājas, tad šādam aizrādījumam ir piešķirama vienīgi blakus motīvu nozīme, kuļa apstrīdēšana kasācījas sūdzībā nevar grozīt lietas stāvokli.

Atrodot tādēļ, ka iesniegtā kasācījas sūdzība kā nepamatota noraidāma, Senāts nolemj: Vasilija Baumaņa pilnv. zv. adv. P. Rēķa kasācījas sūdzību, uz CPN. 907. p. pamata, atstāt bez ievērības.

70. 1935. g. 24. janvāri. Finanču ministrijas Nodokļu departamenta lēgums atceļ Jelgavas apgabaltiesas lēmumu Friča Krastiņa sūdzības lietā par Tukuma-Talsu zemes grāmatu nodajas priekšnieka lēmumu jautājumā par mantojuma sadales sprieduma korborāciju. (L. N° 1218.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors O. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: Tukuma-Talsu zemes grāmatu nodajas priekšnieks ar 1934. g. 11. janvāra lēmumu atstājis bez ievērības Friča Krastiņa līgumu korborātē apgabaltiesas 1932. g. 17. marta dalījuma spriedumu aiz tā iemesla, ka mantnieku iecēluma līgumā noteiktie alimenti, kuri pēc sprieduma nodrošināmi ar lietiskām tiesibām, neesot, pretēji rī

principiālās starpības. Bez tam apgabaltiesas uzskats novestu pie tā, ka akti un dokumenti par Notār. nolik. 322. p. paredzēto lietisku tiesību (reālnastu, servitūtu u. t. t.) nodibināšanu vispār būtu atsvabināti no zimognodevas, kas nav domājams. Istenībā nav pietiekoša iemesla interpretēt vārdu „aprobezōjumi” tik šauri, kā to dara apgabaltiesa, jo arī lietisku tiesību nodibināšana savienota ar ipašumiem piederošo tiesību aprobezojumiem; par servitūtiem tas pat tieši izteikts likumā, jo CL. 1089. p. definē servitūtu kā tiesību uz svešu lietu, kura uzliek tās ipašniekam vijas lietošanā zināmus aprobezojumus par labu citai personai vai citam ipašumam. Konkrētā gadījumā ir runa par zemes grāmatās nostiprināmām lietiskām tiesībām uz alimentiem, kādas tiesības pēc sava saturā visvairāk tuvojas usufruktam (CL. 1208. p., Kr. Sen. 1913. g. spr. Kalniņa lietā, piev. pie 1090. p. Bukovska izdēv.), t. i. personālservitūtam. Tādējādi, pretēji apgabaltiesas domām, rīk. par zimognod. 39. p. 1. pkts konkrētā gadījumā gan piemērojams. Izteiktam nerunā pretim rīk. par zimognod. 43. p. 7. pkts, uz kurū apgabaltiesa atsaucas. Ja šajā pantā paredzēts, ka ar $\frac{1}{2}\%$ zimognodevu apliekami valsts zemes fonda objektu izpirkšanas līgumos ieviestie alimento ierakstījumi, tad no tā nevar taisīt atzinumu — it kā per argumentum e contrario — ka citos gadījumos šādi ierakstījumi ar zimognodevu nebūtu apliekami. Šajā ziņā Nodokļu departaments pareizi aizrāda, ka ar 43. p. 7. pkta tajā paredzētā gadījumā tikai noteikta zemāka zimognodevas likme, salīdzinot ar 39. p. 1. pkta vispārējo normu. Nav nozīmes ari tam apstāklīm, ka pienākums dot alimentus konkrētā gadījumā noteikts ne ar līgumu, bet ar tiesas spriedumu (sal. Sen. CKD. 1933. g. 564. spr.).

Ievērojot sacito, kā arī rīk. par zimognod. 5. p., Senāts atrod, ka Nodokļu departamenta kasācījas sūdzība ievērojama, bet apgabaltiesas lēmums atcejams rīk. par zimognod. 39. p. 1. pkta pārkāpuma dēļ, un Senāts tādēļ nolēm: Jelgavas apgabaltiesas 1934. g. 8. februāra lēmumā atceļ rīk. par zimognod. 39. p. 1. pkta pārkāpuma dēļ un lietu nodot apgabaltiesai izspriešanai no jauna citu tiesnešu sastāvā.

71. 1935. g. 22. martā. Jāņa Brāķera pilnīv. zv. adv. pal. E. Jostsona lūgums atceļ Rīgas apgabaltiesas spriedumu Jāņa Brāķera prasībā pret Aleksandru Bušu (tēvu) un Aleksandru Bušu (dēlu). (L. № 1672.)

Sēdi vada priekšsēdētāja v. senātors A. Lēbers; referē senātors J. Grots.

Senāts atrod: apgabaltiesa uz vijas spriedumā aprādito apsvērumu pamata konstatējusi, ka prasītājam pēc līguma vajadzējības strādāt 12 stundas dienā par paušālu algū Ls 60,— mēnesi. No tā apgabaltiesa atzinusi, ka prāvnieki vienojušies ar nolīgo mēnešalgu apmaksāt paušālsummas veidā kā normālo, tā ari virsstundu darbu, kas nerunājot pretim lik. par darba laiku 17. pantam. Šāds apgabaltiesas viedoklis būtu atzīstams par pareizu tikai tad, ja vija būtu konstatējusi, ka darbs, kuŗu prasītājs nostrādājis virs normālā darba laika, ir atalgoats taisni kā virsstundu darbs, noteicot pie tam: 1) pamatalgas apmēru un 2) virsstundu algū, kā piemaksu pie pamatalgas. Šis princips jau noskaidrots ar Senāta CKD. konstantu praksi (26./188.; 33./1553.) u. c. Apgabaltiesa pati aizrāda, ka pie partu vienošanās nav uzstādīts atsevišķs aprēķins par to, cik liels būs atalgojums par normālo un cik liels par virsstundu darba laiku. Vienošanās par kaut kādu paušālatalgojumu, kas aptvertu kopā kā normālo, tā ari virsstundu darbu, nešķirojot abu algū veidus, ir uzskatāma par spēkā neesošu aiz tā iemesla, ka šāda alga nav piemērota darba iedališanai normālā un virsstundu darbā, t. i. nenoteicot pamat-algu atsevišķi no virsstundu atalgojuma (Sen. CKD. 34./2201., 34./1237.). Nākot pie pretējā atzinuma, apgabaltiesa ir pārkāpusi lik. par darba laiku 17. p. Bez tam apgabaltiesa nav apsvērusi jautājumu par svētdienu un svētku dienu darbu. Ar to apgabaltiesa ir pielaidusi motīvu nepilnību, pārkāpot CPN. 196.

Atrodot, ka apgabaltiesas spriedums aiz šiem iemesliem vien jau nav atstājams spēkā, Senāts, neielaižoties pārējo kasācījas sūdzībā minēto apsvērumu apspriešanā, nolēm: Rīgas apgabaltiesas 1934. g. 12. jūlija spriedumu atceļ lik. par darba laiku 17. p. un CPN. 196. p. pārkāpumu dēļ un nodot lietu tai pašai tiesai izspriešanai no jauna citu tiesnešu sastāvā.

72. 1935. g. 20. martā. Sērkociņu skaliņu eksporta centrāles akc. sab. pilnīv. zv. adv. A. Hamaja lūgums atceļ Rīgas apgabaltiesas spriedumu Katrines Puķīš prasībā pret Sērkociņu skaliņu eksporta centrāles akc. sab. un prasītājas Katrines Puķīš pilnīv. zv. adv. J. Sūnas paskaidrojums. (L. № 1877.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors O. Ozoliņš; referē senātors O. Ozoliņš.

Senāts atrod: apgabaltiesa atradusi, ka, saskaņā ar Rūpn. darba lik. 53. p., uz nenoteiktu laiku slēgto darba līgumu var grozīt tikai ievērojot 2 nedēļu uzteikšanas laiku, bet ka konkrētā gadījumā tāda uzteikšana un jauna darba līguma noslēgšana (ar samazinātu darba dienu skaitu) nav pierādīta, jo mutisks pazinojums strādniekiem un rakstiskas izkārtnes izlikšana fabrikas telpās nav uzskatāmi par darba līguma uzteikšanu, kādēļ, pēc tiesas domām, darbi turpinājušies uz agrākā darba līguma pamata. Nākot pie šādiem atzinumiem, apgabaltiesa tomēr nav ievērojusi, ka darba līgums uz nenoteiktu laiku vienkārši pārtraucams ar 2 nedēļu iepriekšēju uzteikšanu, t. i. ar „pazinojumu” pēc Rūpn. darba lik. 53. p. 1. teik. Ar pazinojumu gan pats par sevi nav noslēgts jauns darba līgums, bet vienīgi pārtraukts vecais līgums. Tomēr jauns darba līgums uzskatāms par noslēgtu ar līguma turpināšanu pēc uzteikšanas laika notecēšanas uz jauniem nosacījumiem (sal. ari Eichvalda paskaidr. pie Rūpn. darba lik. 53. p.). Jaunais darba līgums gan ierakstāms darba grāmatīnā (48. p.), bet no tā, ka tas nav darīts, vēl neizriet, ka pastāv vecais līgums un ka strādnieks var prasīt atlīdzību, izejot no vecā līgumā paredzētā darbdienu skaita. Nenoliedzot, ka uzteikšana strādniekiem pazīnota, un tomēr atzīstot, ka uzteikšana nav notikusi, apgabaltiesa ir pielaidusi savā spriedumā motīvēšanas nepareizību, pārkāpot CPN. 196. p.

Atrodot tādēļ, ka CPN. 196. p. pārkāpuma dēļ apgabaltiesas spriedums nav uzturāms spēkā, Senāts, neielaižoties pārējo kasācījas iemeslu pārbaudišanā, nolēm: Rīgas apgabaltiesas 1934. g. 8. augusta spriedumu atceļ CPN. 196. p. pārkāpuma dēļ un lietu nodot tai pašai tiesai izspriešanai no jauna citu tiesnešu sastāvā.

73. 1935. g. 21. februāri. Viktorijas Kuvalds lūgums atceļ Tiesu palātas lēmumu lietā par viņai, Viktorijai Antona m. Kuvalds, piederošā nekustamā ipašuma pārdošanu. (L. № 2072.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors O. Ozoliņš; referē senātors O. Ozoliņš.

Senāts atrod: parādnieces Kuvalds kasācījas sūdzība izsmējas ar aizrādījumu, ka Tiesu palātas 1934. g. 13. septembra lēmums atceļams tādēļ, ka tiesa vispār neveratāsīt adjudikācijas lēmumu, ja CPN. 1307. p. paredzētās summas ir ienākušas ar šajā pantā paredzētā mēneša termiņa nokavējumu, jo CPN. 1315. p. paredz, ka izsole tādā gadījumā uzskatāma par nenotikušu, bet CPN. 1307. p. paredzētām viena mēneša laikam ir piešķirama absolūti prekluzīva termiņa nozīme. Šajā ziņā sūdzētāja vispārīgs aizrāda, ka, pēc CPN. 1307. p. paredzētā viena mēneša termiņa notecēšanas, izsole automātiski uzskatāma par nenotikušu, un tiesai atliek tikai fiksēt jau notikušu faktu ar savu lēmumu. Otrkārt, sūdzētāja aizrāda, ka sakarā ar CL. 3968. p. grozījumu (1933. g. red.) pārējām nav vairs tiesības samaksāt pārīšanas summu pēc izsoles nenotikšanas, kāds moments, pēc sūdzētājas domām, sakrīt ar CPN. 1307. p. prekluzīvā viena mēneša termiņa notecēšanu. Konkrētā gadījumā pārīšuma summa taisni ir maksāta, kaut gan līdz tiesas lēmumam, tomēr ar mēneša termiņa nokavējumu (kā tas no lietas redzams, par 14 dienām).

Pretēji sūdzētājas domām, pēc procesuāliem noteikumiem 1933. g. redakcijā izsole uzskatāma par nenotikušu nevis automātiski (it kā ar CPN. 1307. p. paredzētā

Senāta spriedumi

burtnīcās, oficiālā izdevumā.

Senāta Apvienotās sapulces spriedumi 1927., 1928. un 1929. g.

brošēti, bez piesūtišanas	Ls 1,25
„ ar piesūtišanu	„ 1,60
iesieti, bez piesūtišanas	„ 2,25
„ ar piesūtišanu	„ 2,65

Senāta Administratīvā departamenta 1930., 1931. un 1932. g. spriedumi ar spriedumu alfabētisku likumu rādītāju.

Ktrs gads atsevišķi maksā:
brošēti, bez piesūtišanas Ls 2,50
„ ar piesūtišanu „ 2,85
iesieti, bez piesūtišanas „ 3,75
„ ar piesūtišanu „ 5,15

Senāta Civilā kasācījas departamenta 1934. g. spriedumi ar spriedumu alfabētisko likumu rādītāju.

Maksā:
brošēti, bez piesūtišanas Ls 3,50
„ ar piesūtišanu „ 3,85
iesieti, bez piesūtišanas „ 4,75
„ ar piesūtišanu „ 5,15

Dabūjami Valsts tipografijā Rīgā, pilī.

terminā notecēšanu), bet gan tikai ar tiesas lēmumu par izsoles sekām, kuŗu tiesa paziņo izsoles dalībniekiem. (CPN. 1315. p.), paturēšanas tiesību pieteikšanai (CPN. 1316. p.). Taisot lēmumus par izsoles sekām (CPN. 1307., 1315. p.), tiesai jārēķinās ar to, ka ar izsoļi, kā atsavināšanas aktu, immobils izgājis no iepriekšējā ipašnieka (parādnieka) mantas (CL. 3964. p.) zem rezolūtiva nosacījuma, ja pārcējs nesamaksātu noteiktā laikā pārīšanas summas atlikumu (Sen. CKD. 24./452.; 30./1360.). Tomēr, ja pārcējs līdz tiesas lēmumam par izsoles sekām visu pārīšuma summu ir sa-maksājis, tiesa never vairs taisit CPN. 1315. p. paredzēto lēmumu, jo lēmuma taisināšanas brīdi rezolūtīvās nosacījums, zem kuŗa immobijs var atgriezties atpakaļ parādnieka mantā, vairs nepastāv, un tiesai atliek taisit vienīgi adjudikācijas lēmumu. Apstiprināšana uz ieguvēja vārdu nebūtu iespējama taisni tad, ja immobijs no jauna būtu atgriezies parādnieka mantā, t. i. ja izsole būtu atzīta par nenotikušu, kas savukārt varētu notikt tad, ja līdz tiesas lēmumam nebūtu samaksāts pārīšuma summas atlikums (Sen. CKD. 24./452.; 30./1360.). No šādas Senāta prakses ieņemtā viedokļa izriet, ka pašā principā never runāt par preklūzīva terminā nozīmes piešķiršanu CPN. 1307. p. paredzētam mēneša termiņam. To Senāts pastiprinājis ari savā 1928. g. spriedumā (Sen. CKD. 28./1427.), uzsvejot, ka CPN. 1307. pantā paredzēto terminu likums pats par sevi par preklūzīvu neatzīst, un ar šā termina neieturēšanu saistīs (nevis kādu tiesību prekiūzījas, bet) vienīgi ipašas sankcijas, kuŗas paredz CPN. 1315., 1316. p., 1321. p. un CL. 3968. p. Nav pamata ari pieņemt, ka CPN. 1307. p. terminās tapis par preklūzīvu terminu tādēļ, ka ar 1933. g. grozījumu CL. 3968. p. attiecīnāts tikai uz kustības mantas izsolēm. Šādu viedokli vēl varētu attaisnot, ja CPN. 1307. p. pāts par sevi vienmēr būtu bijis preklūzīvs, bet būtu tīcis, tā sakot, paralīzēts ar CL. 3968. p. noteikumu. Tomēr līdzšinējā prakse nekad nav uzskatījusi CPN. 1307. p. terminu kā preklūzīvu, un nav arī domājams, ka preklūzījas ipašību procesuālam noteikumam varētu piešķirt taisni ar materiāla likuma grozījumu. CL. 3968. p. nosaka pārcēja speciālu atbildību par pārīšuma nosacījumu nepiidišanu izsoļē, kāda atbildība vispār atzīta par drošāku garantiju nekā vienkāršs nodrošinājums, kuŗu pārcējs uzrāda, piedaloties izsolē (sal. Gasmanis un Nolken, 128. lpp.). Uzliekot atbildību par izsoles sekām līdz jaunai izsolei, protams, bija jādod ari tiesība pārējām novērst nevēlamās sekas ar visu pienākumu izpiidišanu līdz jaunai izsolei. Tā tad CL. 3968. p. nodibināja kā pārējā ipašību atbildību, tā ari viņa ipašību tiesību, un, atsevišķi nemot, CL. 3968. p. atļāva immobila pārējām līdz jaunai izsolei novērst piešķītā nokavējuma sekas, kuŗas paredzēja CPN. 1315. p., 1316., 1321. p. (Sen. CKD. 28./1427.). Bet šādas sekas vispār var rasties tikai ar tiesas lēmumu par izsoles atzīšanu par nenotikušu. Ja nu 1933. g. likums, grozot CL. 3968. p., no vienas puses, noņēma no immobila pārējā šajā pantā agrāk paredzēto atbildību, bet, no otras puses, atņēma viņam ari to ipašo privileģiju, kādu tam deva šīs pants, tad šādam likuma grozījumam tomēr nav nekā kopēja ar prekiūzījas nodibināšanu CPN. 1307. p. paredzētam termiņam, kā to domā sūdzētāja. Šādam grozījumam ir tā nozīme, ka pārējām vairs nav tiesības novērst nokavējuma sekas līdz jaunai izsolei (ari pēc agrākās izsoles atzīšanas par nenotikušu), un viņš never vairs paralīzēt paturētāju tiesības, kuŗu reālizēšanai ar CPN. 1316. p. (1933. g. red.) nodibināta jauna kārtība, kuŗā sīki apzīmēta paturētāju tiesību izlietošana, bez riska, ka tās varētu noraut negodīgi solitāji. Bet pats par sevi šāds grozījums neizšķir jautājumu, vai CPN. 1307. p. paredzēto summu samaksās kaut, gan pēc termina, tomēr līdz tiesas lēmumam, atņem pārējām tiesības uz nosolito immobili. Šis jautājums ari pēc CL. 3968. p. grozījuma izšķījams saskaņā ar augšā izteikto uzskatu, ka immobils var atgriezties parādnieka mantā vai nu paturē